

ГИ ГОФЕТ ИЗ „ОЧАКВАНЕТО“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

I

Ако дошъл си да останеш, казва тя, не говори.
Достатъчни са вятърът, дъждът по керемидите,
достатъчна е тишината като прах покрила
мебелите
през цялото това столетие без теб.

Не говори. А чуй това, което бе в плътта ми
като кинжал: на всяка крачка смях в далечината
и кучи лай, и хлопаща се порта,
и онзи влак, не спрял да се изнизва

през моите кости. Остани без думи: няма нищо
за казване. Дъждът да си остане дъжд
и вятърът — огромен прилив под стрехата; нека

да кряска името си кучето в нощта, вратата
да хлопа, непознатият да иде на неведомото място,
където аз умрях. Ако дошъл си да останеш, стой.

III

Не се лъжи, ми каза още, няма друго,
освен гръдта ми, моите устни и корема,
което да те чака, да отлага пак за ден, за час дори
присъдата на празното, което ме размазва

като мушица на стъклото, не! Далече има
море и бряг, където твоите талази
един след друг, от вятъра родени, идват.
Да, има — казва — има го това, което

без образ и без глас е — снежното поле,

*простряно зад плета: отдавна там е зима и
отдавна*

слънцата, твоите тържествени слънца към края

*на седмицата, само щом покажат се, веднага
се възцаряват и оставам да те чакам
сама, замръзнала под твоите ласки.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.